

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

יומא-שבעת ימים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
סמיכה איכא בינייהו:	רב יוסף:											◇	ה.
מעכבא	למאן דאמר כל הכתוב בהן מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
לא מעכבא.	למאן דאמר דבר שאין מעכב לדורות אין מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
ולדורות מנא לן דלא מעכבא?				^								◇	ה.
(ויקרא א) וסמך ונרצה וכי סמיכה מכפרת? והלא אין כפרה אלא בדם. שנאמר (ויקרא יז) כי הדם הוא בנפש יכפר. ומה תלמוד לומר וסמך ונרצה - שאם עשה לסמיכה שירי מצוה - מעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר. וכפר.	דתניא:	■	!									◇	ה.
תנופה איכא בינייהו.	רב נחמן בר יצחק:											◇	ה.
מעכבא	למאן דאמר כל הכתוב בהן מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
לא מעכבא.	למאן דאמר דבר שאין מעכב לדורות אין מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
ולדורות מנא לן דלא מעכבא?				^								◇	ה.
(ויקרא יד) לתנופה לכפר, וכי תנופה מכפרת? והלא אין כפרה אלא בדם, שנאמר כי הדם הוא בנפש יכפר ומה תלמוד לומר לתנופה לכפר - שאם עשה לתנופה שירי מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו לא כפר, וכפר.	דתניא:	■	!									◇	ה.
פרישת שבעה איכא בינייהו	רב פפא											◇	ה.
מעכבא	למאן דאמר כל הכתוב בהן מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
לא מעכבא.	למאן דאמר דבר שאין מעכב לדורות אין מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
ולדורות מנא לן דלא מעכבא?				^								◇	ה.
מתקינין	מדקא תני:	■	!									◇	ה.
ולא קתני מפרישין.		■	!										ה.
ריבוי שבעה ומשיחה שבעה איכא בינייהו.	רבינא											◇	ה.
מעכבא	למאן דאמר כל הכתוב בהן מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
לא מעכבא.	למאן דאמר דבר שאין מעכב לדורות אין מעכב בהן:	◆	■	!									ה.
ולדורות מנא לן דלא מעכבא?				^								◇	ה.
(שמות טז) וכפר כהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו, מה תלמוד לומר? לפי שנאמר (שמות טז) שבעת ימים ילבשם כהן תחתיו מבניו, אין לי אלא נתרבה שבעה ונמשח שבעה, נתרבה שבעה ונמשח יום אחד, נתרבה יום אחד ונמשח שבעה מניין? תלמוד לומר: אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו - מכל מקום.	דתניא:	■	!									◇	ה.
אשכחן ריבוי שבעה לכתחלה, משיחה שבעה לכתחלה מנא לן?											ז	◇	ה.
איבעית אימא: מדאיצטריך קרא למעוטה												◇	ה.
ואיבעית אימא: דאמר קרא (שמות טז) ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם - איתקש משיחה לריבוי, מה ריבוי - שבעה, אף משיחה - שבעה.												◇	ה.
מאי טעמא דמאן דאמר כל הכתוב בהן מעכב?											^	◇	ה.
אמר קרא (שמות טז) ועשית לאהרן ולבניו ככה - ככה עיובא הוא.	רבי יצחק בר ביסנא:											◇	ה.
תינח כל מילתא דכתיבא בהאי ענינא, מילתא דלא כתיבא בהאי ענינא - מנא לן?											ז	◇	ה.

מקרא-key: disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge † שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
--	--

		Talmud Navigator										
יומא-שבעת ימים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מִימְרָא	מאן דאמר											
יליף פתח פתח.	רב נחמן בר יצחק:											◊
(ויקרא ח) ושמתם את משמרת ה', עכובא.	רב מרשיא:											◊
(ויקרא ח) כי כן צויתי - עכובא.	רב אשי:											◊
כי כן צויתי, (ויקרא י) כאשר צויתי, כאשר צוה ה'	תנו רבנן:											◊
כי כן צויתי, באנינות יאכלוה.												◊
כאשר צויתי - בשעת מעשה אמר להם.												◊
כאשר צוה ה' - ולא מאלי אני אומר.												◊
מכנסים אין כתובין בפרשה, כשהוא אומר: (שמות כט) וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן - להביא המכנסים ועשירית האיפה.	רבי יוסי בר חנינא:											◊
בשלמא מכנסים כתיבי בענינא דבגדים, אלא עשירית האיפה - מנא לן?												◊
אתיא זה זה (ויקרא ו) מזה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' עשירית האיפה.												◊
מניין שאף מקרא פרשה מעכב? תלמוד לומר: (ויקרא ח) ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה ה' - אפילו דיבור מעכב.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי:											◊
כיצד הלבישן?												◊
כיצד הלבישן? מאי דהוה הוה												◊
אלא: כיצד מלבישן לעתיד לבוא?												◊
לעתיד לבא נמי - לכשיבואו אהרן ובניו ומשה עמהם												◊
אלא: כיצד הלבישן למיסבר קראי?												◊
פליגי בה בני רבי חייא ורבי יוחנן												◊
אהרן ואחר כך בניו	חד אמר: [רבי חייא/רבי יוחנן]											◊
אהרן ובניו בבת אחת.	וחד אמר: [רבי חייא/רבי יוחנן]											◊
בכתונת ומצנפת כולי עלמא לא פליגי דאהרן ואחר כך בניו, דבין בצואה ובין בעשיה אהרן קדים. כי פליגי - באבנט	אביי:											◊
דכתיב (ויקרא ח) ויחגור אותו באבנט, והדר כתיב ויחגר אתם אבנט.	מאן דאמר אהרן ואחר כך בניו:											◊
דכתיב (שמות כט) וחגרת אתם.	מאן דאמר אהרן ובניו בבת אחת:											◊
ולמאן דאמר אהרן ובניו בבת אחת, הכתיב ויחגר אתו באבנט והדר כתיב ויחגר אתם אבנט												◊